

tage Ordet, er nogle Enkeltheder i selve Lovforslaget, som jeg vil tillade mig at henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa, og dernæst nogle Udtalelser, der ere faldne under Behandlingen af selve Lovforslaget.

Der blev af det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) udtalt Haab om, at de forelagte Lønningsforslag vilde faa Lovskraft i indeværende Samling. Til Trods for, at han ikke var nogen Ven af den Kompensation, det var foreslaaet at tilvejebringe ved Forhøjelse af Statsbanetaksterne og Portoene, ønskede han, at disse Love maatte blive gennemførte, og forvarede sig imod, at han og hans Parti skulde ville lægge Hindringer i Vejen, lige saa vel som han anmodede alle os andre om ikke at gøre det, og han føjede til, at det, han særlig vilde bede om — og hans Henvendelse havde her Adresse til os Socialdemokrater — var, at vi ikke maatte lave Agitation: Lav endelig ikke Agitation paa disse Love! Jeg lyttede til denne Røst, jeg kender den jo, og det regerende Venstre kender den ogsaa fra tidligere Tid, ikke som Regeringsparti. Jeg vil dertil sige: Hvad er det at lave Agitation? Vi kunne alle besvare dette Spørgsmaal, ogsaa Regeringspartiet. Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) smiler til mig, han er fuldstændig paa det rene med, at Agitation er ikke nogen Skade til. Hvis vor Agitation for Hævelsen af de lave Lønninger har bidraget til at fremskynde det Tidspunkt, da Regeringen har fremlagt et saadant Forslag som det, der nu ligger paa Tingets Bord, har denne Agitation været frugtbringende og god, og saa behøver ingen at beklage sig over den. Men man kan ogsaa lave en Kontra-Agitation. Man kan og man har lavet Agitation i vort Land mod at bevilge Lønningsforbedringer til de lavest lønnede, dem, der ere slettest stillede. Vi have i Gaar fra det ærede Medlem for Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen) hørt en Udtalelse i denne Retning. At tage Sagen paa den Maade, som det ærede Medlem gjorde, er nemlig en Slags Agitation, en Agitation for den Opfattelse, at man ude omkring i Befolkningen skal gøre gældende: I skulle vogte jer for at vælge saadanne Folk, som ikke tage Hensyn til jer, der skulle betale. Man fortæller blot ikke samtidig disse Folk, at Lønningsforhøjelserne ere nødvendige, for at de paagældende skulle kunne leve nogenlunde menneskeligt. Man laver altsaa Agitation i den Kreds og blandt de Folk, man mener at kunne

hverve som Meningsfæller. Det kan ikke bestrides.

Det ærede Medlem for Vordingborg (Carl Hansen) brugte en Udtalelse, jeg ikke skal paatale, da den ikke er bleven paataalt fra anden Side. Jeg vil blot tage den op i samme Forbindelse. Det var „Spilfægteri.“ Det minder noget om Spilfægteri, naar man omtaler disse Lønningslove paa den Maade, som sket er, idet man advarer mod Agitation og samtidig driver Agitation paa disse Love. I øvrigt skal jeg sige til det ærede Medlem, at han maa lade Socialdemokratiet bestemme den Taktik, det vil bruge overfor Finansloven og andre Love. Det er meget muligt, at han har fundet Grund til at forundre sig over, at vi have kunnet stemme imod Love, der vare saa gode, som de Finanslove, der have foreligget, vel efter hans Mening have været. Vi have ogsaa kun taget Afstand fra dem af Hensyn til de store Militærudgifter. Der kan disputeres om, hvorvidt vi ikke kunne stemme for den vedkommende Finanslov, naar vi have taget Afstand fra Militærudgifterne. Jeg skal derom sige, at det kan være, at Socialdemokratiet fremtidig kan slaa ind paa den Vej. Jeg ser ikke nogen Væsenforskel i saa Henseende. Vi ere enige om, at vi skulle have det nødvendige bevilget til Statens Førelse, men ikke om, at der skal bevilges de kolossale Udgifter til Militarismen, som kræves paa de senere Aars Finanslove. Det er kun en Sidebemærkning til det ærede Medlem.

Jeg skal ikke opholde Tingets Tid ud over det almindelige Tidspunkt, hvad man ikke synes om, og hvad jeg heller ikke selv synes om. Jeg henstiller blot til Udvalget at tage under Overvejelse at forhandle med den ærede Minister, om der ikke var Grund til at flytte Formændene paa Frilageret, der ere opførte i 5te Lønningsklasse til en Begyndelsesløn af 1,530 Kr. med en Slutningsløn af 2,010 Kr., op til 7de Lønningsklasse, hvor man finder opført Postbudformænd. Det forekommer mig, at disse Folks Virksomhed vel er nogenlunde ens, og at det Ansvar, der paahviler dem, vel ogsaa maa kunne betragtes som nogenlunde ens. I Parentes skal jeg gøre opmærksom paa, hvad der fremgaar af Anmærkningerne Side 24, at der er kun 3 Frilagerformænd her i Landet, nemlig 2 her i København og 1 i Aarhus. Det vil altsaa ikke kunne forrykke Udgifterne synderligt.

Til selve Ministerens Udtalelse om det,